

Formanden:

Jeg ved ikke rigtig, hvordan man skal fortolke »til allersidst«, når de 2 minutter er udløbet.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg synes nu, det har været interessant at få afsløret, at det ændringsforslag, som ja-partierne stiller, af Venstres ordfører betegnes som små detaljer og af Socialdemokratiet gøres til noget afgørende; men ikke mere om det.

Jeg blev spurgt om, hvordan det hænger sammen, at SF vil have genforhandlinger, når vi ikke vil røre denne Unionslov – jeg sagde ikke det med en ildtang, det er der nogle der har fundet på under debatten. Det er rigtigt, at vi ikke vil røre dette Unionsforslag, fordi vi vil sige nej til EF-Unionen, først og fremmest til Den Økonomiske og Monetære Union og til forsvarsdimensionen. Det, vi vil have ud af netjet, er netop, at vi får en genforhandling, hvor vi kan få en diskussion om det, som vi tror optager hovedparten også af Danmarks befolkning, nemlig hvordan vi får mere demokrati, hvordan vi satser mere grønt, og hvordan vi sikrer noget mere solidaritet i et europæisk samarbejde, hvor der er en risiko for, at det bliver til totredjedelssamfundet. Det er det, vi vil med en genforhandling, og det er noget helt andet end Unionstraktaten.

Formanden:

Så vender vi tilbage til ordførerrækken.

Grove (KF):

Det kommer nok ikke bag på nogen her i salen, at Det Konservative Folkeparti selvfølgelig støtter det ændringsforslag, der er stillet. Vi mener, det tydeliggør lovforslaget med hensyn til spørgsmålet om suveræniteten, som jo har været så stærkt diskuteret.

Udviklingen i Europa er jo gået meget stærkt, og de store omvæltninger, der er sket i Østeuropa og i Mellemeuropa i de sidste par år, var der vel ingen her i Folketinget der kunne forudse. Derfor er det også meget naturligt, at man nu i EF prøver at tage højde for denne udvikling ved at fortsætte og udbygge det tætte samarbejde, vi har inden for de tolv demokratiske lande i Europa.

Der hviler et stort ansvar på os, hvis vi skal bygge et Europa op, der kan fungere mange år frem i tiden. Nu drejer det sig ikke bare om at lave et frihandelsområde, men det drejer sig om at lave et samarbejde imellem selvstændige stater, der i fællesskab kan opbygge et demokratisk Europa, der hviler på tryghed og samarbejde, ikke på trusler og krig. Det er det, vi inden for de sidste par år har arbejdet stærkt med i EF, og den traktat, som nu skal ud til folkeafstemning, er et resultat af dette samarbejde.

Om Traktaten vil jeg gerne sige, at den har gode og mindre gode sider. Den ser naturligvis ikke fuldstændig ud, som hvis vi danskere havde skrevet den, men sådan er det jo altid, og sådan vil det altid være: når mange stater skal lave en traktat sammen, kan vi ikke alle sammen få vores vilje totalt, vi må samarbejde om det.

Til gengæld vil jeg sige, at Danmark som et lille land har haft en stor indflydelse og har præget udviklingen i den retning, vi ønsker den skal gå, nemlig et samarbejde imellem selvstændige stater. Det har været et samarbejde imellem store og små medlemslande, som gensidigt har taget meget hensyn til hinanden. Jeg vil endda vove at påstå, at de store stater har taget mest hensyn til de små stater.

Denne aftale bygger på, at vi for fremtiden vil klare alle vore interne problemer landene imellem ved at skaffe positive løsninger og ikke, som man gjorde i gamle dage, igennem krig.

Det er det, vi har lært af udviklingen i Europa i dette århundrede, og derfor lægger denne traktat op til, at Europa i kommende århundrede skal udvikle sig ad forhandlingens vej og ikke ad krigens hårde vej. Derfor er jeg heller ikke i tvivl om, at EF's udvikling vil have afgørende betydning for udviklingen i det øvrige Europa.

Der hviler altså et meget stort ansvar på EF, og der hviler et meget stort ansvar på os i Danmark. Vi har vel aldrig siddet så centralt i beslutningsprocessen, som vi gør den 2. juni.

Hvorledes vil udviklingen i Europa blive, hvis vi stemmer nej? Vil den gå i stå? Skal vi til at begynde helt forfra? Og hvorledes vil Traktaten komme til at se ud? Det er der vist ikke mange der tør spå om, og derfor hviler der et stort ansvar både på de partier og på de perso-